

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 42: Forslag til lov om ændring af lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 25/10 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Regeringen kan ikke anbefale en vedtagelse af det her forslag. Det kan naturligvis være helt sagligt at rejse en diskussion om de her reglers udformning. Vi har over for os et forslag, der teknisk er i orden og udtryk for et politisk synspunkt, men det er jo også velkendt fra tidligere debatter om samme sag, at regeringen vil overveje en modernisering af reglerne. Det er mit ansvar, at der ikke er fremkommet noget forslag endnu. Vi har ærlig talt haft mange andre ting, vi skulle have behandlet i Finansministeriet. Det har fru Kirsten Jacobsen måske ikke i samme grad haft, og det kan jo være en del af baggrunden for, at vi nu så kort efter sidste behandling får en uændret genfremsættelse af Fremskridtspartiets synspunkt.

Jeg kan ikke frigøre mig fra, at når Fremskridtspartiet så energisk og vedvarende fremfører det her forslag, så er det især for at bidrage til den lille populisme, den lille politikerlede, den lille misundelse.

Jeg vil godt sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg vil ikke være med til, at politikerstanden skal nedvurdere sig selv ved at forringe sine egne vilkår, gerne modernisering, men ikke noget, der samlet set er en forringelse. Mit synspunkt er, at vi har ordentlige politikere og ordentlige ministre i skiftende regeringer, og vi skal opføre os, vi skal handle, vi skal lave vilkår for dem, der gør, at det fortsat kan være tilfældet. Når en person bliver minister, skal hun eller han afsige alt andet, arbejde hårdt, leve med et meget kort opsigelsesvarsel og en stor risiko for, at der bagefter ikke er nogen særlig tillokkende erhvervs-karriere at se frem til.

Der er ikke nogen erhvervsledere med et ansvar, der bare på en eller anden måde kan sammenlignes med ministres, som ikke har en væsentlig højere løn end ministre. Der er en række chefer i den centrale administration, der tjener væsentlig mere end deres ansvarlige

minister. Ministrene har til gengæld én særfor-del i forhold til mange andre topledere. Det er den såkaldte ministerpension, der i virkeligheden er en form for eftervederlag.

Det kunne man godt i teorien reducere i vær-di eller afskaffe, hvis man synes, det politisk vil-le være fremkommeligt med en væsentlig højere ministerløn og en stor fratrædelsessum, der lig-ner erhvervslivets gyldne håndtryk. Bevares, men det anser jeg ikke for politisk farbart. Det er nok ikke noget, man tør binde an med her i Fol-кетинget. Til gengæld må jeg sige for mit eget vedkommende, at jeg vil ikke bøje mig for disse populistiske krav om forringelser af det, vi har, uanset hvor mange gange Fremskridtspartiet fremfører sine velkendte synspunkter.

Pia Gjellerup (S):

Ud over de ting, som finansministeren anførte som mulighed for at begrunde, at Fremskridts-partiet så hurtigt efter den seneste behandling her i salen af et lignende forslag eller endda det samme forslag, kan man måske føje, at der også er opstået en ny konkurrencesituation, idet man måske har været bange for, at Dansk Folkeparti ellers ville tage patent på forslaget.

Men det skal vi jo så forholde os til igen, selv om vi har forholdt os til det tidligere i foråret. Her har vi i Socialdemokratiet sagt, at vi på det grundlag, der lå, afviste forslaget, men at vi ville være interesseret i at lave en modernisering, og det tror jeg absolut også fru Kirsten Jacobsen noterede sig. Der mener jeg, at hvis man havde vist en saglig interesse for sagen, så ville fru Kirsten Jacobsen have haft grund til at spørge os, hvor langt vi var kommet med de overvejel-ser, vi har foretaget på baggrund af de meldin-ger, vi kom med sidste gang, og på den bag-grund kunne have set: Tegner der sig måske et fælles billede af nogle løsninger, som kunne gennemføres her i salen? Sådanne henvendelser har vi ikke fået.

I Socialdemokratiet har vi de samme principi-elle meldinger, som vi havde i foråret. Vi er kommet længere med arbejdet siden, men vi er ikke færdige endnu. De principielle meldinger er, at det ikke skal være ringere at være mini-ster.

Den anden principielle melding er, at det ikke er helt i trit med moderne tider at have en sådan ministerpension, som vi i dag har regler om, og at vi derfor gerne vil lave det om i lyset af det første princip om, at det hele ikke bare skal blive ringere. Vi vil i øvrigt helst have, at sådan noget